

РЕШЕНИЕ

№ 8379

гр. С, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: П. Т . С. ВЛ.

при участието на секретаря С. ЕМ. Д.
като разгледа докладваното от П. Т . С. ВЛ. Гражданско дело №
20221110166459 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени осъдителни иска с правно основание чл.411 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

Софийският районен съд е сезиран с искова молба, предявена от ЗАД „ф-ма“ АД срещу „ф-ма“ АД в обстоятелствената част на която се твърди, че на 30.06.2021 г. в района с. К на ул. С е реализирано ПТП с участието на МПС марка “С Д”, с рег. № ****, собственост на И И М и управлявано от Ф. Ф. М и МПС марка “марка”, с рег. №****, собственост на А Х З и управлявано от Л. Н. С. Сочи се, че според представения Протокол за ПТП № 1191808, причините за произшествието се дължат на противоправно поведение от страна на водача на МПС“С Д”. Посочват, че МПС марка “марка”, с рег. № **** е бил застрахован по застраховка “Автокаско” в ЗД “ф-ма”АД със застрахователна полица №: Е21990003244 валидна към момента на събитието. В компанията била заведена щета под № 2103019962 и след направена оценка на щетата било изплатено застрахователно обезщетение в размер 2417.65 лева. На това основание ищецът поддържа, че е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на увреждането, като дружеството твърди, че има вземане за изплатеното застрахователно обезщетение и срещу ответника „ф-ма“ АД, в качеството му на застраховател по договор за застраховка “Гражданска отговорност” с другия виновен водач, поради което била изпратена регресна покана за сума в размер на 2432,65лв., включваща и сумата от 15лв. ликвидационни разноски, но не последвало плащане. При така изложените факти ищецът моли ответника да бъде осъден да му заплати дължимото обезщетение в размер на сумата 2432,65лв., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба на 05.12.2022г. до окончателното изплащане и разноските по делото.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът „ф-ма“ АД оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва се механизъм на ПТП, вида, степента и характера на уврежданията, твърдението за наличие на виновно поведение на водача, застрахован по застраховка ГО и размер на определеното обезщетение, като се счита, че е прекомерно завишено. Считат, че са на лице основания, които изключват вината на Ф. Ф. М. В условията на евентуалност се твърди наличие на съпричиняване от страна на другия водач Л. Н. С. Претендират се разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, и взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявеният иск е обоснован с доводи за сключен договор за застраховка „Каско“, сключен със застрахователна полица №: E21990003244, със срок на действие 1 година, считано от 02.03.2021г., събитие, настъпило в срока на застрахователно покритие на 30.06.2021год. - ПТП в района с. К на ул. С с участието на МПС марка “С Д”, с рег. № ****, собственост на И И М и управлявано от Ф. Ф. М и МПС марка “марка”, с рег. №****, собственост на А Х З и управлявано от Л. Н. С., настъпили вреди по л.а. “марка”, оценени на 2417,65лв., изплащане на застрахователното обезщетение чрез заплащане на стойността на ремонта на автомобила, сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност” с ответника с предмет гражданската отговорност на водача на л.а. “С Д”, с рег. № ****, вина на последния за настъпване на ПТП, покана до ответника да репарира платеното обезщетение, неизпълнение от страна на ответника на задължението му да възстанови платеното от ищеца застрахователно обезщетение в пълен размер.

Релевантните към предмета на спора въпроси са наличието на валиден договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на ответника, е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

Не се спори по делото, а и се установява от приложените писмени доказателства-застрахователна полица по застраховка Каско на МПС № E21990003244, със срок на действие 1 година, считано от 02.03.2021г., че между ищеца и А Х З е налице сключен договор за застраховка „Каско” по отношение на л.а. “марка”, с рег. №****, като ЗАД „ф-ма“ АД се е задължило да покрие всички увреди на автомобила до размер на определена застрахователна сума 6800лв. От страна на ЗАД „ф-ма“ не е оспорено наличието на соченото застрахователно правоотношение и не са наведени твърдения за липса на заплатени вноски по застрахователна премия, поради което независимо, че е представената застрахователна полица не е подписана и не е доказано заплащането на застрахователната премия, то с оглед липсата на възражение, следва да се приеме, че договорът е действал между страните за посочения по-горе срок.

Прието е за ноторно обстоятелството, че към дата 30.06.2021 г. МПС л. а. “С Д”, с рег.

№ **** е имал задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника „ф-ма“ АД.

По делото е представен Протокол за ПТП № 1191808 от 30.06.2021год., от който се установява, че на посочената дата в района с. К на ул. С е реализирано ПТП при което Ф. Ф. М при управление на т.а. “С Д”, с рег. № ****, след десен завой, навлиза в лентата за насрещно движение и се сблъсква с движещия се по нея л.а. “марка”, с рег. №****. В Протокола са описани видими щети и по двата автомобила, като е отбелязано и, че по отношение на Ф. Ф. М е взето административно отношение за извършено нарушение на чл.15, ал.1 от ЗДвП.

За настъпилото застрахователно събитие застрахованият е уведомил ищцовото дружество, където е образувана щета №2103019962, като в уведомлението е посочено, че при ляв завой на л.а. “марка”, сив микробус с рег.№ **** е навлязъл в лентата за движение на л.а. “марка” и го е блъснал. Установява се от доказателствата по делото /стр.13-29 от делото/, че ЗАД „ф-ма“ АД е заплатило застрахователно обезщетение в полза на А Х З, като собственик на л.а. “марка”, с рег. №**** в размер на 2417,65 лв.

По делегация от РС-гр.Г Д са събрани свидетелски показания от Ф. Ф. М, който посочва, че в началото на лятото 2021г. е излизал от с.К с управлявания от него т.а. “С Д”. Насреща се движел л.а. “марка”, като според свидетеля не се движел в неговото си платно, поради това, че от неговата страна, по посока на движението, имало ремонт и дупки по пътя и това МПС ги заобикаляло, движело се почти по средата на пътя и на завой двете МПС се ударили. Свидетелят твърди, че другия участник бил навлязъл в неговата лента за движение, въпреки че полицаите констатирали друго. На мястото нямало пътна маркировка и знаци, които да регулират движението, а самият път бил тесен, но бил с двупосочно движение. Заявява, че се е движел направо по пътя без да извършва маневра. След десен завой видял другия автомобил, който излизал от неговия си десен завой и между двата автомобила имало 30-40 метра. Удара настъпил в предната лява част и на двата автомобила. Свидетелят заявява, че автомобилите останали на мястото си, там където се били ударили, когато дошла Полиция, въпреки това заявява, че имало спор относно местоположението, където се ударили. Той спорил с полицаите.

От РС-гр.Г Д по делегация са събрани свидетелски показания и от Л. Н. З., която посочва, че се прибираща в с.К, управлявайки л.а. “марка”, след табелата, обозначаваща началото на селото имало завой, карала с около 40 км/ч. посочва, че ако караш бързо на този завой няма да имаш видимост дали насреща идва кола. Точно на този завой срещу нея, в нейното платно идвал бус, който бил и с по-висока скорост, поради което и не могъл да отреагира. Посочва, че на платното има две ленти за движение, като тя се движела в дясната пътна лента. Видяла, че другия автомобил идва към нея в последния момент. Той се опитал да я избегне, но не успял. Бил наполовина в нейната лента. Като я видял рязко завъртял волана и заради това ударил автомобила ѝ само странично. Твърди, че не е имало как да предотврати удара доколкото била най-в дясно и нямало къде по-надясно да се измести, защото там имало къща.

Според заключението на допуснатата по делото съдебна автотехническа експертиза, което съдът като компетентно, безпристрастно и неоспорено от страните кредитира, вещото лице възприема механизма на пътно-транспортното произшествие, описан в Протокола за ПТП. Според заключението всички увреждания по л.а. "марка", отразени в описа на застрахователя се намират в пряка и причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие. Вещото лице е определило стойност на ремонт на автомобила по средни пазарни цени към датата на ПТП на нанесените вреди в размер на 4048,28лв. Вещото лице е визуализирал мястото на настъпване на ПТП с изображения от Приложението "Google Maps", от които е видно, че описанието на мястото на настъпване на ПТП, дадено от св.З. съответства на действителното състояние на пътя. Същия е с ширина 5,50м., без разделителна маркировка, като веднага след завой пътя се стеснява още от постройките. Според вещото лице водачът на т.а. "С Д", е могъл да избегне настъпването на процесното ПТП, ако е запазил траекторията си на движение в пътната лента в посока към с.С, без да навлиза в лентата за насрещно движение.

Процесуалноправно суброгацията в правата на увреденото лице се осъществява посредством регресния иск по чл. 411 КЗ, като в случая, правният интерес на застрахователя от воденето на осъдителен иск несъмнено произтича от обстоятелството, че към датата на исковата молба все още не е било получено плащане от страна на застрахователя на причинителя на вредата. Предвид това, релевантните за настоящия спор въпроси са: наличие на фактическия състав на чл. 411 КЗ– вреда, неправомерно действие, респ. бездействие на субекта на отговорността, причинна връзка между тях и изплатено вече обезщетение за тази вреда, наличие на застрахователно правоотношение между ответника и причинителя на вредата.

По делото се установява наличие на валидно застрахователно правоотношение между ищеца и собственика на увредения автомобил. На следващо място, от приложения Протокол за ПТП и свидетелските показания безспорно се установява, че на 30.06.2021 год. е настъпило ПТП. От същият, от свидетелските показания и от изслушаната по делото САТЕ се установява и при какви обстоятелства е била причинена увредата на лек автомобил "марка", с рег. №****. По правната си природа този протокол е официален свидетелстващ документ, но на основание чл.179, ал.1 ГПК същият има обвързваща доказателствена сила само за фактите, осъществени от или в присъствието на съответното длъжностно лице /например за констатираното и възпроизведено в документа положение на участвалите в произшествието моторни превозни средства след настъпването му, за извършените от съставителя действия по вземане на проби за алкохол, за извършената от него проверка на документи и пр./. Следователно за самия механизъм на пътно-транспортното произшествие, описан в протокола, същият принципно не се ползва с обвързваща доказателствена сила, тъй като произшествието не е било реализирано в присъствие на съставителя на акта, което в случая е посочено и в смия него. Протоколът има доказателствена сила за установеното от актосъставителя на място, т.е за мястото на настъпване на ПТП, а доколкото свидетеля Ф. Ф. М твърди, че автомобилите не са местени след ПТП, протокола удостоверява и

положението на двете МПС. От Протокола за ПТП, от показанията на св.З. и от САТЕ се установява, че ПТП е настъпило веднага след завой, който свидетелката добре познава, като видимостта за пътя след завоя е ограничена, т.а. "С Д", с рег. № **** при извършването на маневра завой се е изнесъл повече от допустимото и е навлязъл в пътното платно на насрещно движещия се автомобил. Това навлизане се установява от мястото, което вещото лице сочи като най-вероятно за настъпване на произшествието. С оглед заключението на САТЕ следва да се приеме, че водачът на товарния автомобил е навлязъл в съседната на своята лента за движение при извършването на завоя. Това се установява и от вероятното място на настъпване на ПТП и от местоположението на двете МПС при посещението на актосъставителя. Поради което не може да се приеме за достоверно изложеното от св. М, че другия водач е избягвал дупки и ремонт и преди завоя за нея /съответно след неговия завой/ се е движила по средата на пътя. Вещото лице и възприетия в Протокола механизъм сочат като причина за произшествието именно навлизането на товарния автомобил в съседната лента за движение след маневрата завой.

Съгласно чл.15, ал.1 от ЗДвП на пътя водачът на пътно превозно средство се движи възможно най-вдясно по платното за движение, а когато пътните ленти са очертани с пътна маркировка, използва най-дясната свободна лента. В случая по отношение на Ф. Ф. М е взето административно отношение за нарушаване именно на това нормативно, вменено му задължение. От САТЕ и от показанията на св.З. се установява, че нарушението е действително извършено, поради което и поведението на водача се явява противоправно.

Установява се, че нарушаването на задължението за движение възможно най-вдясно по платното за движение, от страна на водача на т.а."С Д", с рег. № **** е станало причина за увреждането на л.а. "марка", с рег. №****.

При вина на застрахования при ответника водач, за „ф-ма“ АД възниква задължение за възстановяване на заплатеното в полза на пострадалия, застрахователно обезщетение, в полза на застрахователя по имуществена застраховка.

Спорен е размера на дължимото обезщетение.

С разпоредбата на чл. 400, ал. 1 КЗ е дадена дефиниция на понятието действителна застрахователна стойност– стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество.

Като относима следва да бъде цитирана постановената по КЗ (отм.) практика по решение 167 / 11.05.2016 г. по т. д. 1869 / 2014 г. на ВКС, ТК, II ТО, с която по поставения материалноправен въпрос е отговорено, че съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.) застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието. В създадената съдебна практика по решение № 235 от 27.12.2013 г. по т. д. № 1586 / 2013 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 37 от 23.04.2009 г. по т. д. № 667 / 2008 г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 209 от 30.01.2012 г. по т. д. № 1069 / 2010 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 115 от 09.07.2009 г. по т. д. № 627 / 2008 г. на ВКС, ТК, II т.о. и др. е прието, че обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на

договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Този принципен отговор следва от разпоредбите на чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.) във връзка с чл. 203, ал. 2 КЗ (отм.) във връзка с ал. 4, уреждащи, че когато между страните по застрахователния договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество (ал. 2), т.е. по пазарната му стойност.

Обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Нормата на чл. 400 КЗ изрично урежда, че когато между страните по застрахователни договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество/ ал.2/ , т.е по пазарната му стойност.

От вещото лице по САТЕ е установено, че всички увреждания по л.а. “марка”, отразени в описа на застрахователя се намират в пряка и причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие, като сумата необходима за отстраняването им е 4048,28лв., определена по средни пазарни цени.

От страна на ЗАД „ф-ма“ АД е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 2417,65лв., което е значително по-малко от стойността, необходима за отстраняване на вредите по средни пазарни цени. С оглед на това предявения иск се явява основателен за пълния си претендиран размер, към който следва да се прибави и сумата от 15лв. обичайни ликвидационни разноси. Върху сумата 2432,65лв. следва да се присъди и законната лихва от депозиране на исковата молба на 05.12.2022г. до окончателното изплащане.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 и ал.8 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноси в размер на сумата от 487,31лв. за заплатена държавна такса, депозити за работа на вещо лице и призоваване на свидетел, както и юрисконсултско възнаграждение, при определен минимален размер от 150лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ф-ма“, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.С, бул.“Г.М.Д“ №1 да заплати на ЗАД „ф-ма“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.С, бул.”Д Б” №87 по иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ сумата 2432,65лв., представляваща претенция за възстановяване на заплатено обезщетение от

ЗАД „ф-ма“ АД, в полза на собственик на л.а. "“марка”, с рег. №****, предмет на застрахователен договор по застраховка "Каско на МПС", увредено при ПТП, настъпило на 30.06.2021год., по вина на водач на т.а.“С Д”, с рег. № ****, чиято гражданска отговорност е обект на задължителна застраховка, сключена със ЗАД „ф-ма“, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба на 05.12.2022г. до окончателното изплащане, както и на основание чл. 78, ал.1 и ал.8 от ГПК разноси по делото в размер на сумата от 487,31лв.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____